

Studiebesök i Edvard Anderssons växthus och Bergianska trädgården

22 maj 2024

Dagen var mycket lämplig för ett besök i en botanisk trädgård.

Solen flödade när de 18 deltagarna samlades vid Edvard Anderssons växthus, där vi skulle börja med en guddad visning,

Under den timme som vi fick guidning hann vi se de flesta av de olika avdelningarna/klimatzonerna.

Bara Tropiska avdelningen och Ormbunksrummet hanns inte med, men vi fick komma tillbaka efter vår lunch om vi ville och titta vidare på egen hand.

Guiden (som helst inte ville vara med på bild, därav beskärning av vissa bilder) började berätta i Medelhavshallen i mitten av växthuset.

Hon visade på typiska växter och berättade om deras växtmiljö.

Här visar hon en bougainvillea, eller trillingblomma och hur den är uppbyggd för att locka pollinerare.

En del blommor är färgsprakande.

Andra är mer diskreta.

Guiden frågade om någon hade varit i Makaronesien.

Vi svarade nej, men när hon förklarade vad det var, så hade de flesta av oss varit på någon av öarna i Makaronesien: Kanarieöarna, Madeira, Azorerna och Cap Verde-öarna, som har ett speciellt, jämnt klimat p.g.a. den omgivande Atlanten.

På väg in i nästa klimatzon, Sydafrika, passerade vi en jättekalla och ståtliga papegojblommor.

Kapregionen i Sydafrika är mycket artrik.

Många av växterna är endemiska, d.v.s. de finns ingen annan stans i världen.

Här visar guiden den underliga växten elefantfot, som har en kraftig stam för att samla och bevara den näring som växtens små blad behöver.

Här går vi in i sydvästra Australiens växtzon, som är flackt och sandigt med mycket busksnår.

Här är ett grästräd, som med sin kraftiga "bark" är anpassat för att klara av de vanligt förekommande bushbränderna.

"Barken" är ett tjockt lager av bladrester rika på harts, som effektivt kan skydda trädet.

Korkekens bark skyddar också både för uttorkning och eld.

Barken kan skalas av och skördas i intervall om 7 – 10 år utan att skada trädet.

Tjuren Ferdinands korkek finns ju inte riktigt i verkligheten, men man brukar ställa ut en bänk, så att besökarna kan slå sig ner under korkeken och filosofera en stund, om man känner för det...

Den sista växtzonen vi fick se under guidningen var Kalifornien med sina typiska ökenväxter, så som kaktusar och olika agavearter.

Efter visningen kunde vi äta lunch i det gamla orangeriet, där Karin hade reserverat bord åt oss.

Efter lunchen fick vi ströva fritt i hela trädgården och njuta av växtligheten och det vackra vädret.